

Arrest

nr. 61 826 van 19 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 19 mei 2011 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 april 2011 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 29 april 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 mei 2011 om 13 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN BROECK, die loco advocaat A. BOURGEOIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoekende partij, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, heeft zich vluchteling verklaard op 14 december 2009. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 23 april 2010. Na de afsluiting van haar asielaanvraag werd aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

1.2. Op 23 november 2010 dient verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in. Op 20 april 2011 werd de aanvraag onontvankelijk verklaard. Deze beslissing werd aan verzoekende partij betekend op 29 april 2011. Dezelfde dag wordt haar een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde betekend.

1.3. Op 19 mei 2011 dient verzoekende partij een verzoekschrift in om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten van 29 april 2011. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekende partij op 29 april 2011 om 10.00u werd opgesloten. Dit wordt in het verzoekschrift niet betwist.

Uit de bestreden beslissing blijkt tevens dat aan verzoekende partij op 29 april 2011 om 11u45 de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde werd betekend. Dit gegeven wordt evenmin betwist.

De Raad dient ambtshalve na te gaan of het beroep ontvankelijk is *ratione temporis*. *In casu* dient te worden vastgesteld dat het beroep op grond van artikel 39/57, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet binnen de 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht moet ingediend worden.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij op 19 mei 2011 om 8u37 beroep heeft aangetekend tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 29 april 2011 om 11u45. Verzoekende partij heeft aldus door een verzoekschrift in te dienen op 19 mei 2011, 20 dagen gewacht om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen. Ter terechtzitting wordt dit door verzoekende partij niet betwist.

Verzoekende partij geeft geen enkele verantwoording in haar verzoekschrift waarom zij pas de 20ste dag na de kennisgeving een beroep indient tegen de bestreden beslissing. Van verzoekende partij mag verwacht worden dat zij de nodige diligentie aan de dag legt en dat zij geen 20 dagen wacht alvorens de bestreden beslissing aan te vechten vermits zij het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel.

De bestreden beslissing werd aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 29 april 2011, de laatst nuttige dag om een beroep in te stellen was bijgevolg maandag 16 mei 2011. De termijn van 15 dagen, bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet is van openbare orde en moet strikt toegepast worden. *In casu* werd de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend op 19 mei 2011, dit is buiten de wettelijk voorziene beroepstermijn.

Het beroep is onontvankelijk *ratione temporis*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M. RYCKASEYS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M.RYCKASEYS

M.-C. GOETHALS